

CRISI, A/L'ALBA

La bisanya matinersa,
tocant l'alba, nou el vol,
fugint l'ardida flamera
de la foguera del Sol.

El Sol, infant, la demana
per e jugar amb son fred.
i ella, exoltant la campana,
de l'alba, fuig el secret.

Aviga, a punta de dia,
del joc de l'ombra i la llum,
s'enduen la fosca on hi-nia
l'amor de foc
~~el fred d'ombra~~ sense fum.

É sent la clera vinguda
coltell i crisi de pau.
ve per tot, enaperduda,
cercant l'amagatell blau.